

дини, най-послѣ отива безъ всѣкаква цѣна. И всички ние, съврѣменни хора, имаме единъ общъ навикъ, събирараме туй, което е за хврляне. Тѣй както окапватъ листата около дѣрвото, така и ние събираме онѣзи скъсані парцали, нѣкое елче или друго нѣщо, и каззаме: ще ни потрѣбватъ. Ама кога? — Не знаемъ. Видимъ нѣкоя стара рокля, каззаме: ще ни потрѣбза. Ама кога? — Не знаемъ. Нѣкоя майка казза: „Дѣщеря ми ще се ожени, за дѣцата ѝ ще потрѣбватъ тия нѣща“. Ами че дѣщеря ти, я се ожени, я не. Нима ти ще покриешъ туй дѣте съ тѣзи окъсани парцали? Чудни сѫ тѣзи жени! Мислять, че ще направятъ една услуга на дѣтето! Не, като се роди твоето внуче, не трѣбва да го завиваш въ тази окъсана рокля, но ще купишъ нѣщо ново. А тя го увие въ старата си рокля и казза: „Бабината рокля!“ Това сѫ сумъ факти, които азъ съмъ наблюдавалъ! Ами при такава една философия какво очаквате? Но това не е само въ обикновения животъ, това е и въ науката, и въ религията. Иззадятъ нѣкоя изтѣркана теория, турятъ я като единъ дѣйствителенъ фактъ. Не, не ти трѣбватъ всичките тѣзи глупости, хврли ги навѣнка! Послѣ, има нѣкои поети, писали нѣщо въ дѣтския си животъ, дѣржатъ си го, каззватъ: „Е, да се видимъ, какви сме били въ младини“. Хврлете тѣзи глупости, защото нѣма да направите нищо съ тѣхъ! Забѣлѣзаль съмъ, другъ нѣкой дѣржи писмата си. Хврли тѣзи писма! Дѣржи ги, но единъ денъ се ядосва, хврля ги въ печката. Като ги хврли, написва едно хубаво писмо. Ти не разбирашъ Божествения законъ. Тѣзи стари форми не трѣбва да се дѣржатъ. Въ природата има единъ законъ: Всичко старо трѣбва да се прѣработи. Хврлете всичките парцали, които имате! Този съгрѣшилъ, онзи съгрѣшилъ. Петко, Стоянъ, Драганъ, съгрѣшили — всичко туй въ пещьта! Послѣ, ще седнешъ съ свободна душа и ще кажешъ: азъ съмъ свободенъ. Всичките тѣзи дрипели на баба си, на майка си, азъ турямъ въ пещьта и поставямъ слѣдното правило: въ моята стая се окачватъ само нови дрехи, старитѣ дрехи — навѣнъ!

Сега вие, като хора на старата култура, ще кажете: „Тѣй, ами все ново отдѣ ще се намѣри?“ Когото срѣщнѣшъ, казза: „Не може да се живѣе чистъ животъ. Човѣкъ е роденъ въ плѣтъ и кръзъ, все ще сгрѣши нѣщо.